

Carinthiae petiisset, inque templo sacris solennibus adesset, acci-
dit ipsi, in holoserico nigro panno flexis genibus iacenti, multas-
que ad Deum preces fundenti, vt capitis mortui simulacrum, pe-
dibus crucifixi, quod vocant, ad altare infixum, repente vinculis
suis solutum, tanto impetu tantaque vi in Regem decideret, vt
ipse etiam, subito hoc euentu exterritus, fuerit prostratus, & hoc
ipsum praesagium infelicitis sui itineris esse praediceret; vti etiam
haud ita longe post ferro vitam finiuit, quippe a Monacho Iacobi-
no nefarie anno 1589. tandem occupatus. vide Franc. hüllisch.
Proteus p. 393. ex Megiseri Cärnthisch. Chronick. L. XII, c. 13. p. 1589.
Regina Galliae, Maria de Medices, *Henrici IV. Regis vxor*, somniasse *Henrici IV.*
fertur, nefarium hominem Regi marito suo lethale vulnus intu-
lisse, quo viso vehementer est territa. Euentus autem somnium
istud mox comprobauit, dum Franc. Ravailiac, nemini suspec-
tus, Regem in carpento suo prouectum, ancipiti cultello occu-
patum in transitu angiporti obtruncavit, diemque laetitiae publi-
cae destinatum foedum luctu funeris fecit, d. 4. Maii. 1610. Eo
quoque tempore coruus horribili sonitu ante fenestram cubiculi
regii auditus est. Dekherrus in libello, de libris adespotis p. 317.
ait: Allatum esse in Galliam ex Hispania anno 1610. ad Peireski-
um prognosticon annuum siue Almanach, ab Hieronymo Olle-
rio, Beneficiato Barcinonensi, compositum, accuratissime Henri-
co IV. necem praesagiens. Nec vana inprimis illa fuit praedic-
tio veteris cuiusdam & perspectae fidei ministri, (quem Domi-
num d' Aubigne fuisse affirmatur a Zieglero in tågl. Schau-Platz
der Zeit/ fol. 1457. a. b.) qui Henrico Regi, cultrum aliquando sibi
ostendenti, quo anno 1595. a Io. Castello in os percussus fuerat,
dixisse fertur: Clementissime Domine, quandoquidem haecenus
ore tantum veritatem diuinam abnegasti, satis habuit supremum
Numen id puniuisse; quod si vero cor etiam huic abnegationi
adsenserit, vereor, ne & hoc poenam ferat & confodiatur; ex Au-
bignii Hist. Vniuers. Append. ita enarrante celeberrimo Imhofio
Geneal. Gall. T. I. f. 49. Memorabile vero etiam est, quod ipsis
Kalendis Maii 1610. quae posita erat, ex veteri more, arbor, Regis
nomine insignita, ad arcem regiam Louvre, quae urbem Parisi-
orum ornat, nullo agitante vento, ac nemine ipsam mouente,